

Dit Historische Museum in Stockholm is dus in alle opzichten het bezichtigen waard. En hiertoe behoeft men, in Stockholm zijnde, niet ver te gaan, want het ligt in het midden van de stad. Het is namelijk ondergebracht in de benedenverdieping van het gebouw van het Nationale Museum bij de Norrström, recht tegenover den Oostgevel van het koninklijk slot en enkele stappen van Stockholms voornaamste hotel, „Grand Hotel” verwijderd.

De museumruimte is, zooals te begrijpen is, in menig opzicht onvolgende na de belangrijke uitbreiding, die de verzamelingen gedurende meer dan zestig jaar hebben ondergaan. Het plaats inruimen voor deze uitbreiding heeft slechts aan arbeidsruimte, archief en boekerij afbreuk kunnen doen. Het voorstel is echter gedaan om een nieuw gebouw te zetten en allen, die zich het wel en wee van het museum aantrekken, hopen zeer, dat de Zweedsche rijksdag de totstandkoming hiervan zal bevorderen.

In den laatsten tijd zijn de verzamelingen in de nauwe zalen opnieuw geschikt en geordend, zoodat het tentoongestelde van meer nut en meer belang is geworden voor het groote publiek. Helaas heeft het museum als wetenschappelijk „centraal laboratorium” daaronder eenigszins moeten lijden, daar bij de nieuwe indeeling aan de opvoedkundige en aesthetische waarde naast de wetenschappelijke grooter plaats is toegekend. Zooals vroeger is echter aan een chronologische rangschikking van de tentoongestelde voorwerpen vastgehouden. Men kan er de gang der ontwikkeling uit bestudeeren van de eerste cultuur na den ijstijd, in de zes tijdvakken gedurende het steenen tijdperk, de zes tijdvakken in het bronzen tijdperk, gedurende het ijzeren tijdperk tot het einde der middeleeuwen. Maar in de omraming van deze chronologische indeeling komen ook weer verschillende onder-indeelingen tot hun recht: een topografische en cultuur-geografische, arbeidstechnische en dergelijke, die meer met de onderlinge verhouding van de museumvoorwerpen in verband staat. Zoo vinden wij bijv. in een glazen kast een kleine verzameling, die een beeld geeft van de eerste beoefening der schrijfkunst in Zweden en van de ontwikkeling daarvan. Een speerpunt van het jaar 200, gevonden op Gotland draagt een kort runen inschrift met zilver ingelegd; het is waarschijnlijk een voortbrengsel van de Goten en afkomstig uit het groote gebied Polen — Zuid Rusland — Dakië. De uitvinding van het runen-schrift wordt immers aan de Goten in dit Zwartezee gebied toegekend. Hoogst merkwaardig is ook de gouden blikkenmunt, een gouden brakteat, in Vadstena gevonden, die rondom de kant de 24 letterteekens draagt van het oude runen-alfabet. Wij kennen deze runen-rij overigens van een zwaard uit de Theems opgedoken en van een gesp in Charnay in Frankrijk bij een opgraving gevonden. Eenigen tijd geleden zijn deze runen eveneens ontdekt op een